

בבית המשפט המחוזי בחיפה

בעניין: 1. עזבון המנוחה RACHEL ALIENE CORREI ז"ל

שנשאה בחייה דרכון אמריקאי מס' _____

2. CORREI _____, דרכון אמריקאי מס' _____

3. CORREI _____, דרכון אמריקאי מס' _____

שכתובתם הינה: P.O.Box 12149, Olympia, W A 98508, USA

4. CORREI _____

שכתובתו הינה: 6040 Munson Hill Road, Falls Church, VA 22041, USA

5. SIMPSON _____, דרכון אמריקאי מס' _____

שכתובתו הינה: P.O.Box 12149, Olympia, W A 98508, USA

ע"י ב"כ ח. אבו חוסיין מ.ר. 8195,

ו/או ס. אבו חוסיין מ.ר. 8662/ו/או

מוחמד לביב מ.ר. 37412, עורכי-דין

ת.ד. 290, מאום אל פחם 30010

טל': 6313640 – 04, פקס: 6312915 – 04

נ ג ד

מדינת ישראל, משרד הביטחון

ע"י פרקליטות מחוז ת"א

הנרייטה סולד 1, הדר דפנה

תל-אביב

ה ת ו ב ע י ם

ה נ ת ב ע ת

מהות התביעה: נזקי גוף

סכום התביעה: נזק מיוחד: \$ 324,424

נזק כללי: לפי הערכת בית המשפט

כ ת ב ת ב י ע ה

מ ב ו א:

1. עניינה של תובענה זו הינה במתן פיצויי נזיקין לתובעים עקב נסיבות מחיצתה למוות ע"י בולדוזר-דחפור בעברית, אולם מאחר והמילה דחפור לא נשמעת כריזמטית יעשה שימוש במילה בולדוזר-של עלמה צעירה בת 24, פעילת זכויות אדם בגוף הנקרא INTERNATIONAL SOLIDARITY MOVEMENT, ואשר אמץ דרך פעולה ישירה בלתי אלימה.

התובעים פנו לנתבעת, הן בעצמם והן באמצעות אחרים, וביקשו לקבל את תיק החקירה במלואו, אולם עד כה בקשתם לא נענתה. התובעים שומרים על זכותם לתקן את תביעתם לאחר קבלת העתק מתיק החקירה במלואו.

התובעים יהיו מיוצגים ע"י ב"כ הנ"ל, שכתובתם למסירת כתבי בי-דין כמצוין לעיל.

2. כל הטענות שיפורטו להלן, ככל שהן ידועות לתובעים, הן משלימות ו/או חלופיות, הכל לפי הקשר הדברים והדבקים.

ז הות הצדדים:

3. התובע מס' 1 הינו עיזבון המנוחה, ילידת 10.04.1979, שנשאה בחייה דרכון אמריקאי מס' _____ תושבת אלימפיה, מדינת וושינגטון, ארה"ב (להלן: "המנוחה"). המנוחה היתה בחייה בוגרת החוג לאומניות ב- The Evergreen State College. המנוחה היתה סופרת, אמנית, מטפלת נפשית ופעילה בתחום זכויות אדם. המנוחה נמחצה למוות ע"י בולדוזר צה"לי ביום 16.03.2003, הכל כפי שיפורט להלן. (להלן: "המנוחה"). עזבון המנוחה, תובע באמצעות הוריה ואחיה של המנוחה.

4. כל התובעים הם חלק מהעיזבון:

א. התובע מס' 2 הינו אביה של המנוחה, יליד 02.12.1946, אקטואר במקצועו וכתובתו כדלעיל.

ב. התובעת מס' 3, הינה אמה של המנוחה, ילידת 05.11.1947 וכתובתה כדלעיל.

ג. התובע מס' 4 אחיה של המנוחה, יליד 05.05.1972, יועץ מחשבים במקצועו וכתובתו כדלעיל.

ד. התובעת מס' 5, הינה אחותה של המנוחה, ילידת 16.01.1975 וכתובתה כדלעיל.

5. הנתבעת הנה מדינת ישראל ו/או משרד הביטחון ו/או צבא הגנה לישראל (להלן: "הנתבעת") ובכל הזמנים הרלוונטים לתביעה היתה בעלת השליטה הביטחונית, המעסיקה ו/או השולחת ובעלת השליטה והפיקוח על כוחות הביטחון אשר ביצעו ביום 16.03.03 את תפקידיהם עפ"י הוראה ו/או הרשאה באזור רפיח ובסביבתה, הכל כפי שיובהר בהמשך.

6. התובעים יטענו כי הנתבעת אחראית לאירוע שיפורט להלן, בין מכוח אחריותה על פי המשפט הבינלאומי ובין מכוח אחריותה השילוחית ו/או הישירה עפ"י דין, למעשיהם ו/או מחדליהם של חיילי צה"ל ו/או אנשי הביטחון ועל דרכם בביצוע או הימנעות מביצוע מעשיהם ובכלל זה על מעשיו ומחדליו של מפעיל הבולדוזר.

עובדות המקרה:

7. המנוחה, פעילת שלום, בת 24 בעת מותה, השתייכה לארגון הסולידריות הבינלאומית עם העם הפלסטיני הפועל בשטחים. המנוחה הגיעה לרצועת עזה בחודש ינואר 2003 ומאז התרכזת בפעילות באזור גבול מצרים. פעילי הארגון פעלו בשטחים מאז שנתיים עובר לאירוע מושא התביעה וחבריו- רבים מהם יהודים- הגיעו מארצות שונות כמו ארה"ב, סקוטלנד, יפן ועוד. הארגון מגדיר עצמו כארגון התנגדות לא אליים, המושפע מהתיאוריות של מהטמה גנדי, ומרטין לותר קינג. חברי הארגון עוסקים במגוון של פעולות, בין היתר, ברישום ודווח על אירועים ליד מחסומי צה"ל, בישובים פלסטינים הנתונים בסגר, במקומות בהם צה"ל מבצע הריסות בתים וכן בסיוע לתושבים פלסטינים הנתונים בסגר וזקוקים לטיפול רפואי.

8.1 בתאריך 16.03.03 שהתה המנוחה יחד עם שני פעילי הארגון באזור תל-אלסולטאן ברפיח. בשעה 14:30 הם הוזעקו ע"י פעילים אחרים של הארגון ונתבקשו להגיע לאזור חי-אלסלאם, שם נצפו שני בולדוזרים צה"ליים וטנק. מהשגיעה המנוחה וחבריה הם סימנו למפעילי הבולדוזרים והטנק באמצעות פלקט, שהם מארגון INTERNATIONAL SOLIDARITY MOVEMENT.

8.2 המנוחה ופעיל אחר של הארגון לבשו מעילים פלוארוסנטים בוהקים, המנוחה החזיקה בידה מגפון וקראה לעבר מפעילי הבולדוזרים והטנק שהם פעילים בינלאומיים לזכויות אדם ושהם מוחים נגד הריסת הבתים וביקשה מהחיילים שלא להרוס את הבתים ולא לירות. הבולדוזרים החלו לנוע לעבר שלד מבנה שבו נהגה המנוחה להתארח במהלך שהותה ברפיח, והמנוחה ואחידים מפעילי הארגון נעמדו בדרכם.

8.3 משך כשלוש שעות פעלו מפעילי שני הבולדוזרים בפילוס עפר ודרך להריסת מבנים ומאידך פעילי הארגון, ובכללם המנוחה, מחו בדרך לא אלימה מול שני הבולדוזרים נגד הריסת מבנים של תושבי רפיח.

8.4 במהלך שעות אלה נורו מהטנק שהיה במרחק של כ-20 מטר מספר יריות שכוונו לכיוון הקרקע.

8.5 בשעה 17:00 או בסמוך לכך עמדה המנוחה בסמוך לביתו של ד"ר ____ נסראללה, שיועד להריסה, ואחד הבולדוזרים נעמד במרחק 10-15 מטר ממנה. הבולדוזר התקרב אל המנוחה ומשך עפר מתחת לרגליה, המנוחה נפלה וכף הבולדוזר דרסה על רגלה ואח"כ עלה על גופה. משחזר הבולדוזר לאחור המנוחה היתה פצועה אנושות, ודיממה בחלקים נרחבים של גופה, אם כי המשיכה לנשום. המנוחה הועברה לביה"ח אלנג'אר ברפיח, שם נקבע מותה לאחר חלוף 20 דקות. (האירוע הנ"ל יקרא להלן: "האירוע").

9. מפעיל הבולדוזר ו/או החייל ו/או אנשי הביטחון שפעלו בזירת האירוע, לא שעו לקריאותיה ותחנוניה של המנוחה ושל חבריה וקיפחו את חייה באמצעות מכשיר כבד וקטלני שמשקלו כ-64 טון, שמלכתחילה נועד לסייע בידי האדם לבנות ולהתפתח.

10. המנוחה הועברה למרכז הלאומי לרפואה משפטית באבו-כביר, וגופתה נותחה בו ביום. פרופ' י. היס, ראש המכון הכין חוות דעת מומחה, ובסיכום ממצאיו ציין את הממצאים האנטומיים העיקריים כדלהלן:

1. שברים בצלעות, בעצם משמאל, בעצמות השכם ובזיזים האחוריים של חוליות עמוד שדרה גבי.

א. פצעי קרע בריאה הימנית.

ב. הצטברות נוזל דמי בחללי הצדר (סה"כ כ- 700 מ"ל).

ג. דימומים נקודתיים בלחמיות ובקרומי הצדר.

ד. דימומים בשריר הגב.

2. פצע קרע בשפה העליונה של הפה משמאל.

3. פצעי שפשוף והתייבשות בפנים משמאל.

4. דימום בלשון.

5. סימני טיפול רפואי."

ובסוף חוות הדעת ציין עוד:

"על סמך תוצאות הנתיחה שבצעת בגופתה של גב' Rachel Aliene Corrie 24

שנים, הריני לחוות דעתי כי מותה נגרם בעקבות לחץ על בית החזה ("תשניק מכני") עם שברים בצלעות ובחוליות עמוד השדרה הגבי ובעצמות השכם ופצעי קרע בריאה הימנית עם דימום לחללי הצדר.

בנוסף נמצא פצע קרע בשפה העליונה של הפה ופצע שפשוף-התייבשות עור בלחי השמאלית". לצ"ב העתק מחוות הדעת הפתולוגית של פרופ' היס נספח א'.

11. למיטב ידיעת התובעים, רשויות הצבא- פיקוד דרום- חקרו את נסיבות האירוע והחליטו בסופו של יום לסגור את התיק, ושלא לנקוט בצעדים כלשהם נגד מפקדים וחיילים שהיו מעורבים באירוע.

12. התובעים יטענו עוד, כי הנתבעת פגעה בזכות המנוחה לחיים ולזכויות האדם שלה, המעוגנות במשפט הבינלאומי ההומניטרי, במשפט הבינלאומי לזכויות האדם, בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו- פגיעה רבתית, לא מידתית ובלתי סבירה לחלוטין. הפרה זו הינה הפרה חוקתית של זכות יסוד עלי ספר, והן בגדר הפרת חובה חוקתית חקוקה ומצטרפת כתנאי מסייע, וכמוסיפה משקל לעילת התביעה הקיימת והמבוססת ממילא על דיני הנוזיקין, והכל כפי שיפורט להלן.

13. התובעים יטענו עוד, כי גדיעת חייה הצעירים של המנוחה היה תוצאה של שימוש בכוח ע"י מפעיל הבולדוזר במתכוון, באופן בלתי סביר לחלוטין נגד גוף המנוחה בעודה בחיים, שלא בהסכמתה, וכי היחס בין הנזק שנגרם למנוחה לבין הנזק שסביר היה שיימנע על ידי מפעיל הבולדוזר, היה קיצוני ובלתי סביר לחלוטין. זהותו של מפעיל הבולדוזר לא ידוע לתובעים בשלב זה והם שומרים על זכותם לתקן את כתב תביעתם ולהוסיף את המפעיל ואת המפקדים שנכחו במקום כנתבעים, כאשר זהותם תגולה להם. מכל מקום, לטענת התובעים, הנתבעת התרשלה בפיקוח על מפעיל הבולדוזר והמפקדים שהיו במקום.

14. התובעים יבקשו מבית המשפט לקבוע, כי מן הדין ומן הצדק להחיל בנסיבות העניין את הוראות הסעיפים: 36,35,23 ו-41 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש). התובעים יטענו כי זה יהיה אך צודק, הוגן וסביר שבית המשפט יפעיל את שיקול דעתו ויחיל את הוראות סעיף 41 לפקודת הנזיקין נוכח הנסיבות המיוחדות של האירוע.

15. התובעים יוסיפו ויטענו, כי מן הדין לקבוע כי האירוע מושא כתב התביעה לא היה בגדר "פעולה מלחמתית", לא היה במסגרת פעולת לחימה בטרור, במעשי איבה או התקוממות ולא פעולה לשם מניעת טרור, מעשי איבה או התקוממות שנעשתה בנסיבות של סכנת חיים.

16. לחלופין, התובעים יוסיפו ויטענו כי לא היתה להם הידיעה או היכולת לדעת מה היו הנסיבות שגרמו לאירוע, וכי האירוע נגרם ע"י ציוד שלנתבעת ולחייילה ומפקדיה היתה שליטה מלאה עליו, וכי האירוע מתיישב יותר עם המסקנה שהם לא נקטו אמצעי זהירות סבירים מאשר עם המסקנה שהם נקטו באמצעי זהירות לגבי האירוע שיחובו עליו.

17. התובעים יטענו בנוסף או לחלופין, כי מפעיל הבולדוזר ו/או כל החיילים והמפקדים שנכחו במקום עשו מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות. התובעים יוסיפו כי בנסיבות המקרה הנ"ל היתה חובה על כוחות צה"ל בכלל ועל מפעיל הבולדוזר בפרט שלא לנהוג כלפי המנוחה וחבריה כפי שנהגו.

18. התובעים יוסיפו לטעון כי היה על מפעיל הבולדוזר ו/או החיילים לצפות את הנזק שעלול להיגרם מהמשך הפעלת הבולדוזר חרף התייצבותה של המנוחה וחבריה ומחאתם נגד הריסת המבנים וכי פעולה מעין זאת, עלולה להביא לקטילה או לפגיעה לכל הפחות.

19. התובעים יטענו כי שומא על בית המשפט הנכבד לקבוע כי נטל הראיה ו/או ההוכחה במשפט מועבר ו/או מוטל מלכתחילה על כתפי הנתבעת ושליחיה להראות כי לא רשלנותם ו/או רשלנות מי מטעמם גרמה לנזקיהם של התובעים.

20. התובעים יטענו כי בנסיבות העניין המתוארות לעיל בכתב תביעה זה, יש להחיל את הוראות הדין בדבר העברת נטל ראיה במשפט ולמצער לקבוע כי נגרם לתובעים נזק ראייתי.

21. התובעים יטענו כי נוכח העובדה שהתשתית העובדתית כולה ו/או רובה נמצאת בידיעת הנתבעים, ראוי להפוך את "סדר הבאת הראיות", כך שהנתבעת תחל בהבאת ראיותיה תחילה ואחר כך התובעים.

22. התובעים יטענו כי חובת הראיה מוטלת לפתחה של הנתבעת, כי האירוע נגרם שלא ברשלנות ו/או שלא כתוצאה מרשלנות ו/או חוסר זהירות שלוחיה ו/או הנתונים למרותה ו/או עובדיה אשר פעלו בשטח בזמן הרלוונטי לאירוע הנ"ל.

23. לחילופין, ומבלי לפגוע בטענות לעיל, יטענו התובעים, כי האירוע נגרם בשל חוסר זהירות ו/או רשלנות של הנתבעת ו/או שליחיה ו/או הנתונים למרותה ו/או עובדיה אשר פעלו בזירת האירוע הנדון.

24. התובעים יטענו, כי הנתבעת ו/או חייליה ו/או שליחיה התנהגו התנהגות לא ראויה ושלא בהתאם לנסיבות שעה שחייליה ו/או שליחיה של הנתבעת הורו על המשך הפעלתו של הבולדוזר, שעה שהמנוחה וחבריה עמדו בדרכו ובשים לב לתנאי המקום והשטח, והם היו חייבים לצפות נורמטיבית וקונקרטיית שהמשך פעילותו של הבולדוזר עלולים לסכן חיי אדם, ואשר בסופו של יום הסב את הנזק.

25. התובעים יטענו, כי התנהגותו של מפעיל הבולדוזר, ושל שאר החיילים והמפקדים של הנתבעת שפעלו בזירת האירוע, סתתה מסטנדרט ההתנהגות הנורמטיבית הנאמד לפי מבחן בעל המקצוע הסביר והמיומן, גם בשים לב לאופי הפעילות ונסיבות הענין של האירוע הספציפי, ומן הדין לבחון את פעילות מפעיל הבולדוזר והחיילים ומיומנותם לפי סטנדרט מפעיל בולדוזר מיומן וסביר, לא כל שכן חייל ו/או מפקד מיומן והסביר, כפי שבוחנים מיומנות של כל בעל מקצוע אחר.

26. התובעים יטענו עוד, כי יתכן והנתבעת טטען כי חייליה ו/או שליחיה פעלו בתנאי לחץ וחירום שמנעו מהם שקילה ובחינה רגילים של חלופות התנהגות, וכבר במעמד זה יטענו התובעים כי נסיבות כאלה לא התקיימו עובר לאירוע, אולם גם אם יוכח כי נסיבות אלה התקיימו, הרי שליחי הנתבעת היו חייבים לנהוג תוך שליטה עצמית, איפוק ורגישות, התואמים את נורמות ההתנהגות הבסיסיות המחייבות את חיילי צה"ל ומפקדיו, תוך תרגול נסיבות חירום ודוחק.

27. לחילופין, פרטי הרשלנות ו/או חוסר הזהירות ו/או היפר החובה שבחוק מצד הנתבעת ושלוחיה ו/או הסרים למרותה מתבטאים, בין היתר, במעשים ו/או במחדלים כדלקמן:

א. מפעיל הבולדוזר לא נתן את דעתו למנוחה שלבשה חליפה בצבעים פלואורסצנטיים שעה שמפעיל הבולדוזר המשיך בפעולות הפילוס להריסה ועלה על גופתה הרכה של המנוחה ללא כל הצדקה ו/או צורך ו/או כורח והוא עשה כן לכל הפחות בחוסר זהירות רבתי.

ב. חיילי הנתבעת ו/או שליחיה ו/או כוחות הביטחון שפעלו במקום האירוע הנדון לא נקטו בשום אמצעי בטיחות ו/או זהירות כדי למנוע את קרות האירוע ו/או הפגיעה במנוחה, שלא נשקפה ממנה סכנת חיים מיידית ו/או סכנת חיים בכלל ו/או כל סכנה אחרת לאותם חיילים ו/או;

ג. שליחי הנתבעת שפעלו בזירת האירוע אפשרו את מחיצת גופתה של המנוחה תוך הפרתם הבוטה של ערכי חיים יסודיים וכללי הפעילות הצבאית האסורים בתכלית האיסור גרימה מכוונת של נזק לחיים בניגוד לעקרונות החוק, המוסר והמשמעת ו/או;

ד. החיילים והמפעילים של הבולדוזרים פעלו שלא כמפעילים ו/או חיילים מקצועיים, סבירים וזהירים בהתחשב בנסיבות המקום והאירוע ו/או;

ה. שליחי הנתבעת הפעילו בולדוזר כבד משקל שלא בזהירות, ללא הפעלה של שיקול דעת נכון וסביר בנסיבות הענין ו/או;

ו. שליחי הנתבעת נהגו בחוסר זהירות קיצונית כאשר לא הפסיקו את פעילותו על הבולדוזר, ו/או כאשר לא שמעו את קריאותיה של המנוחה וחבריה ו/או;

ז. שליחי הנתבעת הפעילו כוח בלתי סביר ולא פרופורציונלי ו/או לא מידתי כלפי המנוחה וחבריה, מבלי שמי מהם היה מעורב באופן כלשהו בסיכון חיי החיילים ו/או בריאותם.

ח. טחו עיניהם מלראות את הסכנות הצפויות למנוחה כתוצאה מדריסתה ו/או מהמשך הפעלת הבולדוזר ועשו את מעשיהם בחוסר סבירות משוועת תוך זניחת חלופות התנהגות אחרות שיכלו להביא להפסקת נוכחותה של המנוחה וחבריה במקום ו/או

ט. עשו את מעשיהם בחוסר סבירות קיצוני ומשווע כדי לקיים פקודה צבאית "שלא ניתנת לערעור או להרהור", והיחס בין הנזק שנגרם למנוחה לבין הנזק שסביר היה שימנע על ידיהם כתוצאה מהמשך נוכחותה של המנוחה במקום היה בלתי סביר לחלוטין.

י. לא נקטו בחלופות תגובה ראויות ופרופורציונליות למעשיה של המנוחה וחבריה ו/או יא. מעיכת גופה של המנוחה באמצעות הבולדוזר היתה בחוסר אחריות ולא ברמת זהירות ראויה ושלא כדרך פעולה אחרונה בהתחשב בכל נסיבות האירוע.

יב. שליחי הנתבעת לא תודרכו כראוי בקשר לטיפול בפעולתם של פעילי שלום וסולידריות זרים.

יג. הפרו את הוראות צה"ל לחייליו המתייחסים למגע עם אוכלוסיה אזרחית.

28. התובעים יטענו כי האירוע נגרם בגלל שימוש מופרז ולא מידתי בבולדוזר כנגד המנוחה וחבריה, שלא בהסכמתם ותוך רשלנות בפיקוח המדינה על מעשיהם ו/או מחדליהם של החיילים שפעלו בזירת האירוע.

29. התובעים יוסיפו ויטענו שבהיות כוחות הביטחון פועלים עפ"י דין, הם אכן מחויבים לנהוג בתום לב ו/או בצורה הולמת ולהימנע ממעשים בלתי חוקיים ו/או מזיקים ובלתי מוצדקים כנגד חפים מפשע אף בשעת צרה.

30. התובעים יוסיפו שמכוח עקרונות המשפט הביני"ל הפומבי, המדינה כנתבעת מחויבת כמדינה כובשת לשמור על זכויותיהם האלמנטריות כלל בני אנוש ובכללם של תושבי האזורים הכבושים ופעילי שלום וסולידריות, לרבות זכותם לחיים ולשלמות הגוף.

31. התובעים יטענו כי טרם ניתנה להם האפשרות לעיין בתיק החקירה שביצע צה"ל ו/או רשויות המדינה בעקבות האירוע. אולם, אם יתברר כי לא נוהלה חקירה עניינית, רצינית ואובייקטיבית, הם יטענו כי מן הדין להחיל את דוקטרינת הנזק הראייתי, הן בפן הראייתי-דיוני שלה והן בפן הנזיקי-מהותי. לדידם של התובעים, על הנתבעת - אשר טיפלה בחקירת האירוע - חלה חובה לבדוק, לבצע חקירה מקצועית ואובייקטיבית ואי ניהול חקירה רצינית יש וגרם להם נזק ראייתי, שהתבטא בגריעת יכולתם לבסס בעזרת ממצאים אובייקטיביים את גרסתם, כי המנוחה נהרגה כתוצאה ממעשיו המכוונים ו/או הרשלניים של מפעיל הבולדוזר. התובעים יטענו כחי אי ניהול חקירה רצינית שלל מהם ראיות חשובות שיש בהם כדי להשליך אור על נסיבות מותה של המנוחה, וכי יש לתת נפקות כפולה לנזק הראייתי שנגרם לתובעים: בדרך של הטלת נטל הראיה על הנתבעת אשר ברשלנותה גרמה נזק הראייתי שמנעו מהם את אשר, אחרת, היה מוטל עליהם וכן ע"י הטלת חיוב על הנתבעת לפצות את התובעים על נזקיהם.

32. התובעים יטענו כי עובר לתאונה היתה המנוחה בריאה ברוחה ובנפשה, שופעת חיים, רבת כשרונות ופעילות בתחום הספרות, האומנות וזכויות האדם. למנוחה צפה עתיד מזהיר, יצירתי ורב גוונים. המנוחה היתה צפויה להשתכר לפחות \$ 100,000 בשנה. כתוצאה מן האירוע, קיפחה המנוחה את חייה, והאירוע הני"ל גרם נזק בלתי הפיך וכבד מנשוא לבני משפחתה ולסביבתה הקרובה.

33. בעקבות האירוע, חייהם של כל התובעים השתבשו לחלוטין. נסיבות מותה הטראגי של המנוחה הפכו להיות מרכז חייהם ופועלם של התובעים 2 ו-3 מאז ועד היום, וסביר להניח שאירוע זה ילווה אותם עד סוף ימי חייהם. חדות חייהם של התובעים 2 ו-3 התנדפה בלי חזור ונכבשה ע"י התקפי חרדה, חוסר אונים, דיכאון וחוסר תקווה. התובע מס' 2 אקטואר מצליח בעל שם במקצועו, הפסיק את עבודתו מאז ועד היום והוא יחד עם התובעת מס' 3

שרויים בטראוומה של האירוע. התובעים 2 ו-3 נזקקו בעבר ויזדקקו למשך זמן רב לתמיכה פסיכולוגית וטיפולית.

34. התובע מס' 4 הפסיק את עבודתו בעקבות האירוע משך שבועיים ימים, התובעת מס' 5 סבלה עובר למותה של המנוחה ממחלת קרונס (Crohns Disease) – מחלת מעיים כרונית המתאפיינת ע"י חולשה, כאבי בטן המלווים בשלשולים ועצירות. בעקבות הלחץ הנפשי בו היתה התובעת מס' 5 נתונה, הוחמר מצבה של התובעת מס' 5, ובעקבות כך נאלצה להתאשפז וליטול תרופות כתוצאה מהסיבוכים שנוצרו.

35. התובעים שומרים על זכותם לצרף חוות דעת רפואיות שישקפו את הנזקים שנגרמו להם עקב האירוע.

36. לתובעים נגרמו הנזקים אשר את הטבתם הם זכאים לתבוע מן הנתבעת כדלקמן:

נזקים מיוחדים:

נזקי העיזבון, התובע מס' 1:

- א. הוצאות הטסת גופה והוצאות נלוות \$ 5600
- ב. קבורה והקמת מצבה ומתן כבוד אחרון למנוחה \$ 5000

נזקי התובעים מס' 2 ו-3:

- א. הוצאות טיסה והוצאות נלוות לתובעת מס' 3 \$ 600
- ב. הוצאות טיסה ושהייה בארץ לתובעים 2 ו-3 משך 18 ימים \$ 5000
- ג. הפסד הכנסות לתובע מס' 2 משך 24 חודשים \$ 300,000
- ד. הוצאות טיפול לתובעים 2 ו-3 \$ 20,800

נזקי התובע מס' 4:

- א. הוצאות טיסה והוצאות לוואי \$ 1000

נזקי התובעת מס' 5:

- א. הוצאות עבור תרופות \$ 3024
- ב. הוצאות עבור טיפול תומך \$ 10,400

\$ 324,424

סה"כ נזקים מיוחדים

נזקים כלליים:

בית המשפט יתבקש לשום את נזקי התובעים הכלליים בהתחשב בראשי הנזק דלהלן:

א. אובדן הכנסה והשתכרות בשנים האבודות של המנוחה למשך תוחלת חייה הצפויים.

ב. כאב וסבל.

ג. קיצור תוחלת חיים של המנוחה.

ד. אובדן הכנסות ו/או אובדן השתכרות ו/או כושר השתכרות לתובע מסי' 2 בעתיד

ובשנים האבודות

ה. פיצויים עונשיים:

התובעים יטענו כי הם יבקשו מבית המשפט, להפעיל את שיקול דעתו, ולפסוק להם פיצויים עונשיים בשים לב להתנהגות החמורה של הנתבעת ו/או שליחיה הראויה לכל גינוי. התובעים מבקשים כי הפיצויים ישקפו אפקט הרתעתי וחינוכי כנגד מעשים מעין אלה, ומאידך ע"מ לחזק זכויות הראויות לכך.

לחילופין, התובעים יטענו כי הם זכאים לתבוע ולקבל פיצויים מוגברים בגין נזקיהם בשים לב להתנהגות הנתבעת ושליחיה הראויה לגינוי וסלידה.

37. התובעים יטענו, כי עובר למותה של המנוחה היתה קנויה לה עילת תביעה כנגד הנתבעים

בגין כאב וסבל וקיצור תוחלת חיים ו/או אובדן הנאת חיים שעומדת בעינה לטובת התובעים בתור עיזבון המנוחה.

38. לבית המשפט הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה.

39. אשר על כן, בית המשפט הנכבד יתבקש להזמין את הנתבעים לדין ולחייבם לפצות את

התובעים, בגין נזקיהם המיוחדים והכלליים, בחלוקה דלעיל ו/או לפי כל חלוקה אחרת בצירוף הוצאות ושכ"ט עו"ד וריבית והפרשי הצמדה כחוק.

חוסיין אבו חוסיין, עו"ד

ב"כ התובעים